

መጽሐፈ ኢዮኤል እና ሎዶቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር አርባ

Jeff Pippenger
2026-02-03

ቁጥር አርባ

ጴጥሮስ በምሳሌያዊ መልኩ በሦስተኛው ሰዓት በቁሣርያ ፊልጶስጥስ ነበረ፤ ወደ ቁሣርያ ማሪቲማ እና ወደ ዘጠነኛው ሰዓት በመንገድ ላይ ሳለ። እንደ ማቴዎስና ማርቆስ ከሆነ፤ ከስድስት ቀን በኋላ ጴጥሮስ፣ ያዕቆብ እና ዮሐንስ በለወጠ መልክ ተራራ ላይ ነበሩ። ሉቃስ ግን በፓሊያምና በተራራው መካከል ስምንት ቀን እንደነበረ ይናገራል። ከሲኦል ደጆች፣ በቁሣርያ ፊልጶስጥስ ጀምሮ እስከ የመስቀል ሞት ድረስ፣ በመንገዱም ላይ በለወጠ መልክ ተራራ ላይ አንድ ቆምታ አለ። ከፓሊያም እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ሦስት ደረጃዎች አሉ። በመጀመሪያ ቁሣርያ፣ በመካከል ተራራው፣ በመጨረሻም ቁሣርያ። በመጀመሪያ ሲኦል፣ በመጨረሻ ሞት፣ በመካከላቸውም የእግዚአብሔር ክብር። በሲኦል ደጆች የተወከለ የአልፋ ዐመፅ፣ እና በእግዚአብሔር ልጅ ሞት የተወከለ የአሜጋ ዐመፅ።

ቁሣርያ ፊልጶስጥስ መሠረቱ ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን የሚሠራበትን ዓለት በዚያ ስፍራ ለይቶ ገልጦ ነበርና። የለውጠ መልክ ተራራ ሁለተኛው እርምጃ ነው፤ በዚያም ቤተ መቅደሱ ይፈጸማል እና የማዕዘኑ ራስ ድንጋይ ይቀመጣል። ከዚያ በኋላ በመስቀል ላይ ያለው ሦስተኛው የፍርድ እርምጃ ተከተለ።

እርሱም እንዲህ አላቸው፤ እውነት እላችኋለሁ፡ በኃይል የመጣቸውን የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያድ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ ከእነዚህ በዚህ የቆሙ አንዳንዶች አሉ። ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን ዮሐንስንም ከእርሱ ጋር ወስዶ ብቻቸውን ወደ ከፍ ያለ ተራራ አወጣቸው፤ በፊታቸውም ተለወጠ። ልብሱም የሚያበራ እጅግ እንደ በረዶ ነጭ ሆነ፤ በምድር ላይ ያለ አጣቢም እንዲህ አድርጎ ሊያነጻው አይችልም። ኤልያስም ከሙሴ ጋር ታየላቸው፤ ከኢየሱስም ጋር ይነጋገሩ ነበር።

ጴጥሮስም መልሶ ለኢየሱስ እንዲህ አለው፤ መምህር ሆይ፡ እኛ በዚህ መኖራችን መልካም ነው፤ ሦስትም ድንኳኖች እንሥራ፤ አንዱን ለአንተ፣ አንዱንም ለሙሴ፣ አንዱንም ለኤልያስ።

ምን እንዲናገር አለውቀምና፤ እጅግ ፈርተው ነበርና። ደመናም መጥቶ ጋረዳቸው፤ ከደመናውም ድምፅ መጣ እንዲህም ሲል፡- ይህ የምወደው ልጄ ነው፤ እርሱን ስሙት። ድንገትም ዙሪያቸውን በተመለከቱ ጊዜ፣ ከእንግዲህ ወዲህ ከእነርሱ ጋር ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም። ከተራራውም ሲወርዱ፣ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን ነገር ለማንም እንዳይናገሩ አዘዘቸው። እነርሱም ይህን ቃል በልባቸው ያዙት፣ ከሙታን መነሣት ምን ማለት እንደሆነም እርስ በርሳቸው ይጠያየቁ ነበር። ማርቆስ 9፡1-10።

በተራራው ላይ ጴጥሮስ ለሙሴ፣ ለክርስቶስና ለኤልያስ ድንኳን እንዲቆም ያቀርባል።

“ሙሴ በሞት አለፈ፤ ነገር ግን ሚካኤል ወርዶ አካሉ መበስበስን ሳያይ ሕይወት ሰጠው። ሰይጣን አካሉን የራሱ ነው ብሎ በመናገር ሊይዘው ሞከረ፤ ነገር ግን ሚካኤል ሙሴን ከሞት አስነሥቶ ወደ ሰማይ ወሰደው። ሰይጣን በእጅጉ መራራ ሁኔታ በእግዚአብሔር ላይ ተናገረ፤ ከእርሱ የተወሰደውን ምርኮውን እንዲነሣ በመፍቀዱ ፍትሐዊ አይደለም ብሎ ከሰሰው፤ ነገር ግን ክርስቶስ ባላጋራውን አልገሠጸውም፤ ምንም እንኳን የእግዚአብሔር ባሪያ የወደቀው በእርሱ ፈተና ምክንያት ቢሆንም። በትሕትና ወደ አባቱ ጠቅሶ፣ ‘ኔታ ይገሥጽህ’ አለው።”

“ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ፣ ከእርሱ ጋር ቆመው ካሉት መካከል አንዳንዶች የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል መጥታ እስኪያዩ ድረስ ሞትን እንዳይቀምሱ ነግሮአቸው ነበር። በመለወጡም ላይ ይህ ዓይነት ተፈጻሚ። በዚያ የኢየሱስ ፊት ተለወጠ እና እንደ ፀሐይ አበራ። ልብሱም ነጭና የሚያብረቀርቅ ሆነ። ሙሴ በዚያ ተገኝቶ ነበር፤ ይህም ኢየሱስ በሁለተኛው መገለጡ ጊዜ ከሞት የሚነሡትን ለመወከል ነበር። ሞትንም ሳያይ የተወሰደው ኤልያስ፣ ክርስቶስ በሁለተኛ ምጽአቱ ጊዜ ወደ አለመሞት የሚለወጡትን እና ሞትን ሳያይ ወደ ሰማይ የሚወሰዱትን ይወክል ነበር። ደቀ መዛሙርቱም በድንቅና በፍርሃት የኢየሱስን ክቡር ግርማ እና የሸፈናቸውን ደመና ተመለከቱ፤ እንዲሁም እጅግ በሚያስፈራ ግርማ የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰሙ፣ እርሱም፦ ‘ይህ የምወደው ልጄ ነው፤ እርሱን ስሙት’ አለ።”
Early Writings, 164.

የመለወጥ ተራራ ሦስት ድንኳኖችን ይለይታል፤ የሙሴ ድንኳን በጥንታዊ እስራኤል መጀመሪያ፣ የክርስቶስ ድንኳን በሥጋ መልበሱ እንደተወከለ፣ እና ኤልያስ እንደሚወክለው አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆነው ድንኳን። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማለት፣ የክርስቶስን ሁለተኛ ምጽአት እስኪያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ እነርሱ ናቸው። ተራራውም ማኅተሙ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ላይ የሚታተምበትን ነጥብ እየለየ ነው።

የመቶ አርባ አራት ሺህ ድንኳን በአምሳያዊው የድንኳን በዓል ውስጥ ይቆማል። ተራራው ሞትን የማይቀምሱትን ይለያል፤ እንዲሁም በተራራው ላይ የእግዚአብሔርን ክብር በሚያዩ ጊዜ ይህ አምሳያዊው የድንኳን በዓል መሆኑን የሚያሳዩ ሦስት ምስክሮችን ያቀርባል።

እነርሱ እንደ ኤልያስ ማደሪያ ድንኳን ይቋቋማሉ፤ ይህም በ2023 መታነፅ ጀመረ፣ በዚያም ሙሴና ኤልያስ ሁለቱም ተነሡ። መጀመሪያ መሠረቱ ተጣለ፤ ማለትም ሊጣል የሚችለው ብቸኛው መሠረት፣ ያም መሠረት ክርስቶስ ነው፣ የማዕዘን ድንጋይና የመሠረት ድንጋይ። ከዚያም የራስ ድንጋይ ይቀመጣል፣ ይህም በመለወጥ ተራራ እንደ ተመሰለው የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተምን ይወክላል። በተራራው ላይ ጴጥሮስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ ሞትን በእውነት የማይቀምሱትን ይወክላሉ። ጴጥሮስም በኋላ የካህናት መንግሥት ጌታ መልካም እንደ ሆነ የቀመሱት፣ መንፈሳዊ ቤትም የሆኑት መሆናቸውን ጻፈ። ሕይወትን ቀምሰዋልና ስለዚህ ሞትን አይቀምሱም።

ጌታ ቸር እንደ ሆነ ቀምሳችሁ ከሆነ። ወደ እርሱ ስትቀርቡ፣ በእውነት በሰዎች የተጣለ ነገር ግን በእግዚአብሔር የተመረጠና ክቡር ወደሆነ ሕያው ድንጋይ እንደምትቀርቡ፣ እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት እንድትሆኑ ትሠራላችሁ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም በእግዚአብሔር ዘንድ የሚቀበሉ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን እንድታቀርቡ ቅዱስ ክህነት ትሆናላችሁ። ስለዚህም በመጽሐፍ እንዲህ ተጽፎአል፤ እነሆ፣ በጽዮን የተመረጠና ክቡር የማዕዘን ራስ ድንጋይ አኖራለሁ፤ በእርሱም የሚያምን አያፍርም። 1 ጴጥሮስ 2፡3-6።

“ግራ ተጋብቶ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል “ማፈር” ማለት ነው። ቀሪዎቹ በጴጥሮስ ይወክላሉ፣ ደስታቸውም የኋለኛውን ዝናብ መልእክት ከጣሉት ጋር በተቃራኒው ተቀምጧል። ጴጥሮስ “የመንግሥቱ ቁልፎች” ስለ ተሰጠው፣ የመቶ አርባ አራት ሺህ አንዱ ቁልፍ በጽዮን የተነበረው “ዋናው የማዕዘን ድንጋይ” ነው። ያ ድንጋይ በጻድቃን ዓይን ድንቅ ነው፣ ለኤፍሬምም ሰከራሞች የማሰናከያ ድንጋይ ነው።

ሕንፃ ሠሪዎች የጣሉት ድንጋይ የማዕዘን ራስ ድንጋይ ሆነ። ይህ ከእግዚአብሔር የሆነ ነው፤ በዓይኖቻችንም ድንቅ ነው። መዝሙር 118፡22, 23።

ኢየሱስ በወይኑ እርሻ ምሳሌ መደምደሚያ ውስጥ በእነዚህ ቁጥሮች ላይ አስተያየት ሰጥቶአል።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ በመጻሕፍት ውስጥ፡- “ገንቢዎች የናቁት ድንጋይ፡ እርሱ የማዕዘኑ ራስ ሆነ፤ ይህ ከጌታ ዘንድ ሆነ፤ በዓይናችንም ድንቅ ነው” ብሎ የተጻፈውን ከቶ አላነበባችሁም? ስለዚህ እላችኋለሁ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ይወሰዳል፤ ፍሬዎንም ለምታፈራ ሕዝብ ይሰጣል። በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ እርሱ ግን በማንም ላይ ቢወድቅ፡ ያደቅቀዋል። ዋና ካህናቱና ፈሪሳውያኑም ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ፡ ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አስተዋሉ። ነገር ግን ሊይዙት በፈለጉ ጊዜ፡ ሕዝቡን ፈሩ፤ ምክንያቱም እርሱን እንደ ነቢይ ይቁጥሩት ነበርና። ማቴዎስ 21፡42-46።

ማንም ሰው መሠረታዊውን መልእክት የሚቀበል ይሰበራል፤ ምክንያቱም ዓለቱ ክርስቶስ ነው። የወንጌልም ሥራ ሰውን እስከ አፈር ድረስ ማዋረድ ነው።

“በእምነት መጽደቅ ምንድር ነው? ሰውን የማያከብር ክብሩን በትቢያ ውስጥ ማኖር እና ሰው ለራሱ ማድረግ በኃይሉ ውስጥ ያልሆነውን ነገር እግዚአብሔር ለሰው ማድረግ ነው። ሰዎች የራሳቸውን ምንምነት ሲያዩ፤ በክርስቶስ ጽድቅ እንዲለቡ ይዘጋጃሉ። ቀኑን ሁሉ እግዚአብሔርን ማመስገንና ከፍ ከፍ ማድረግ ሲጀምሩ፤ በማየት ወደ ዚያው ምስል እየተለወጡ ይሄዳሉ። ዳግም መወለድ ምንድር ነው? ሰው በራሱ ውስጥ ከንቱ መሆኑን፤ የራሱ እውነተኛ ባሕርይ ምን እንደሆነ ለሰው መግለጥ ነው።”

Manuscript Releases, volume 20, 117.

ማንም የመሠረቱን ድንጋይ የሚጥል ይጠፋል፤ እንዲሁም ይህ በጥንታዊቷ እስራኤል ላይ እንደ ሆነው፤ ኢየሱስ የወይኑን ቦታ ምሳሌ በተግባር እንደ ተጠቀመበት ፍጻሜ ሆኖ ታየ። አይሁድ ክርስቶስን ጥለዋል፤ ሙሴንም ደግሞ ጥለዋል፤ ምክንያቱም ሙሴን በእውነት ቢያምኑ ኖሮ፤ ክርስቶስንም ደግሞ ባመኑት ነበርና። የእግዚአብሔርን ሕግ ጥለው፤ የሰዎችን ትእዛዛት እንደ ትምህርት አስተምረዋል። ክርስቶስ፤ ሙሴ እና ሕጉ ሁሉም የመሠረት ምልክቶች ናቸው፤ እንዲሁም ሊተክል የሚችለው መሠረት ክርስቶስ ብቻ ነው፤ ነገር ግን ክርስቶስ እንደ መሠረት በብዙ ምልክቶች ይወከላል። ሙሴና ሕጉ ሁሉም የዚህ እውነታ ምሳሌዎች ናቸው። ክርስቶስ ብቻውን መሠረቱ ነው፤ ነገር ግን ይህ ማለት በትንቢታዊ ቃሉ ውስጥ ያሉት ሌሎች መሠረቶች ከባሕርይ አንዳንድ ገጽታ የሚያመለክቱ ምልክቶች ብቻ ናቸው ማለት ነው።

ከተቀመጠውም መሠረት በቀር፤ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ማንም ሰው ሌላ መሠረት ሊያኖር አይችልም። 1 ቆሮንቶስ 3፡11

ኢየሱስ ቃል ነው፤ ስለዚህም በቃሉ ውስጥ ያሉ ሕጎች ራሱን ይወክላሉ። ስለዚህ ነው ሲስተር ዋይት አሥርቱ ትእዛዛት የክርስቶስ ባሕርይ ቅጂ መሆናቸውን የምትመዘግቡው። እርሱ ፊተኛውና ኋለኛው ነው፤ በዚህም መልክ ሲወከል ክርስቶስ መጀመሪያን ከአንድ ነገር መጨረሻ ጋር ሁልጊዜ እንደሚያሳይ ያመለክታል። እንደ ቃልም እርሱ “እውነት” ደግሞ ነው፤ እውነትም ትንቢታዊ መዋቅር ናት። ቃሉን ሲያትምና ሲፈታ እርሱ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ነው። እንዲሁም የማዕዘን ድንጋይ ሆኖ ወደ ራስ ድንጋይ የሚሆን ነው። የማዕዘን ድንጋይ በቀላሉ እርሱን እንደ መሠረት፤ ወይም እንደ ዕብራይስጥ ቃል “እውነት” የመጀመሪያ ፊደል የሚያሳይ ምሳሌ ብቻ ነው። ራስ ድንጋይም በመቅደሱ ላይ የመጨረሻ ክብር ሥራ ነው፤ ከእውነት መዋቅር ጋር በሚጣጣምበት ጊዜም ራስ ድንጋይ ከማዕዘን ድንጋይ ሆኖ ሁለት እጥፍ ይበልጥ ኃይለኛ ነው። በጌታ ችርነት ቀምሰው ለዐወቁት ዓይን የሚያስደንቀው ነገር፤ የእውነት መዋቅር መርሆች ከማዕዘን ድንጋይና ከራስ ድንጋይ ጋር በተስማሙ ጊዜ ለጴጥሮስ ከተሰጡት ትንቢታዊ ቁልፎች አንዱን እንደሚለዩ መሆናቸው ነው።

የመጀመሪያው ፊደል አልፏል አንድ ነው፤ የመጨረሻው ፊደል አሜጋ ግን ሃያ ሁለት ነው። የሚለር እንቁዎች እንደ ፀሐይ ያበሩ ነበር፤ ነገር ግን የቆሻሻ ብሩሽ ሰው እንቁዎቹን በሰበሰበ ጊዜ ከዚያ አሥር እጥፍ ይበልጥ ደማቅ ሆኑ። የነቢያዊ መስመር ፍጻሜ ከነቢያዊ መስመሮች ጅምሬ ጋር ተመሳሳይ ሆኖ ሳለ ከእርሱ ይበልጥ ኃይለኛ መሆኑን መገንዘብ “ድንቅ” ነው። ይህ የክርስቶስ ባሕርይ አንድ ክፍል ነው፤ መቶ አርባ አራት ሺህን

ለማሰር ለጴጥሮስ ከተሰጡት ቁልፎች አንዱ ነው።

የጴጥሮስ “መንፈሳዊ ቤት” የዊልያም ሚሊር ሕልም ሬሳ ሣጥን ሲሆን፣ እንዲሁም የሚልክያስ የአሥራትና የመባ መጋዘን ነው። የሰማይ መስኮቶች በሚከፈቱበት ጊዜ፣ አንደኛው ወገን ከክፍሉ ወደ ውጭ ይጣላል፤ ሌላው ወገን ግን ወደ ሬሳ ሣጥኑ ውስጥ ይጣላል እና የእግዚአብሔር ድል አድራጊ ቤተ ክርስቲያን ነጭ የበፍታ ልብሶች ይሰጠዋል።

“የይሁዳ ሕዝብ የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲታዘዙ በጽኑ እና በሕዝብ ፊት ራሳቸውን አስገብተው ነበር። ነገር ግን የዕዝብና የነህምያ ተጽእኖ ለአንድ ጊዜ በተወገደ ጊዜ፣ ከጌታ የራቁ ብዙዎች ነበሩ። ነህምያ ወደ ፋርስ ተመልሶ ነበር። ከኢየሩሳሌም በራቀበት ጊዜ፣ ሕዝቡን ለማጥፋት የሚያስጠነቅቁ ክፋቶች በስውር ገቡ። ጣዖት አምላኪዎች በከተማይቱ ውስጥ መድረሻ ማግኘታቸው ብቻ አልነበረም፤ በማግኘታቸውም የቤተ መቅደሱን ቅጥር ስፍራ እንኳ አረከሱ። በመጋባት ግንኙነት፣ በሊቀ ካህኑ ኤልያሴብና በእስራኤል መራራ ጠላት በሆነው በአሞናዊው ጦቢያ መካከል ወዳጅነት ተፈጥሮ ነበር። ከዚህ ያልተቀደሰ ግንኙነት የተነሣ፣ ኤልያሴብ ከዚህ በፊት የሕዝቡ አስራትና መባ የሚከማችበት መጋዘን ሆኖ የሚያገለግል ከቤተ መቅደሱ ጋር የተያያዘ አንድ ክፍል ለጦቢያ እንዲያዝ ፈቅዶለት ነበር።”

“በዐሞናውያንና በሞዓባውያን በእስራኤል ላይ ካሳዩት ጭካኔና ክህደት የተነሣ፣ እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት እነርሱ ከሕዝቡ ጉባኤ ለዘላለም እንዲገለጹ አውጇል። ዘዳግም 23፣3-6ን ተመልከቱ። ይህን ቃል በመቃወም፣ ሊቀ ካህኑ ለዚህ ከተከለከለ ወገን ተወካይ ስፍራ እንዲዘጋጅ በእግዚአብሔር ቤት ክፍል ውስጥ የተቀመጡትን መባዎች አስወጥቶ ነበር። ለእግዚአብሔርና ለእውነቱ ጠላት እንዲህ ያለ ሞገስ በመስጠት ከዚህ የበለጠ ለእግዚአብሔር ንቀት ሊታይ አይችልም ነበር።”

«ከፋርስ በተመለሰ ጊዜ ነህምያ ይህን ድፍረተኛ ርኩሳት አውቆ ወዲያውኑ እርምጃ ወሰደ እንዲባረርም አደረገ። “እጅግ አሳዘነኝ፤” ሲል ያውጃል፤ “ስለዚህም የጦብያን የቤት ዕቃ ሁሉ ከክፍሉ ወደ ውጭ ጣልሁ። ከዚያም አዘዝሁ፣ ክፍሎቼንም አነጹ፤ የእግዚአብሔርንም ቤት ዕቃዎች ከእህል ቊርባኑና ከዕጣኑ ጋር ወደዚያ መለስሁ።”»

መቅደሱ ብቻ አልተረከሰም ነበር፤ መባዎቹም ደግሞ በትክክል ሳይውሉ ተዘብተው ነበር። ይህም የሕዝቡን ልግስን ለማበረታታት ሳይሆን ለማስቀረት አድርጎ ነበር። ቅንዓታቸውንና ትጋታቸውን አጥተው ነበር፤ አስራታቸውንም ለመክፈል ፈቃደኞች አልነበሩም። የጌታ ቤት መዝገቦች በቂ ሳይሞሉ ነበር፤ በመቅደሱ አገልግሎት የተቀጠሩ ብዙ ዘማሪዎችና ሌሎችም በቂ ድጋፍ ስላልተቀበሉ የእግዚአብሔርን ሥራ ትተው በሌላ ስፍራ ለመሥራት ሄደው ነበር።

“ነህምያ እነዚህን በደሎች ለማስተካከል ወዲያው ሥራ ጀመረ። ከጌታ ቤት አገልግሎት የራቁትን ሰብስቦ፣ ‘በስፍራቸውም አቆማቸው።’ ይህም በሕዝቡ ውስጥ መተማመንን አነሣ። ይሁዳም ሁሉ ‘የእህሉን አሥራትና የወይኑን ጠጅ እና ዘይቱን’ አመጣ። ‘ታማኝ ሆነው የተቆጠሩ’ ሰዎች ‘በመዛግብቱ ላይ ጠባቂዎች’ ሆነው ተሾሙ፤ ‘ሥራቸውም ለወንድሞቻቸው ማከፋፈል ነበር።” ነቢያትና ነገሥታት፣ 669, 670.

ነህምያ ለቶብያን “በውጭ በማውጣቱ”፣ ክርስቶስ ከዚያው ቤተ መቅደስ ውስጥ ለውጥ ሰጪዎችን ሲያወጣ አስቀድሞ ያመለክት ነበር። ጉዳዩ ቤተ መቅደሱ ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን አስራቱ የሚከማችበት በቤተ መቅደሱ ውስጥ ያለው ያ በትክክል ክፍል ነበር። ፊላዴልፊያዊው ኤልያቄም ሎዶቅያዊውን ሸብናን በተካ ጊዜ፣ ሸብና ወደ ሩቅ ሜዳ ተጣለ የተባለው ገንዘብ ያዥ ነበር።

የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሂድ፣ በቤቱ ላይ የተሾመው ወደዚህ መዝገብ ጠባቂ፣ ወደ ሸብና ግባና እንዲህ በለው፤ በዚህ ምን አለህ? በዚህስ ማን አለህ? በከፍታ ላይ መቃብር እንደሚያንጽ ሰው፣ ለራሱም በዓለት ውስጥ ማደሪያ እንደሚቀርጽ ሰው፣ ለራስህ በዚህ መቃብር እንድትቆርጥ ምን

አድርጎሃል? እነሆ፤ እግዚአብሔር በብርቱ ምርኮ ይወስድሃል፤ ፈጽሞም ይሸፍንሃል። በኃይል ያሸከረክርሃል፤ እንደ ኪስም ወደ ሰፊ አገር ይጠራሃል፤ በዚያ ትምታለህ፤ በዚያም የክብርህ ሠረገሎች ለጌታህ ቤት እፍረት ይሆናሉ። ከስፍራህም አስወግድሃለሁ፤ ከማዕረግህም ያወርድሃል።

በዚያም ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ባሪያዬን የሂልቅያስን ልጅ ኤልያቄምን እጠራለሁ፤ ልብስህንም አለብሰዋለሁ፤ በቀበቶህም አጸናዋለሁ፤ ሥልጣንህንም በእጁ አሳልፌ እሰጣለሁ፤ እርሱም ለኢየሩሳሌም ነዋሪዎችና ለይሁዳ ቤት አባት ይሆናል። የዳዊትንም ቤት ቁልፍ በትከሻው ላይ አኖራለሁ፤ እርሱም ይከፍታል ማንም አይዘጋም፤ ይዘጋልም ማንም አይከፍትም።

እኔም እንደ ሚስማር በጽኑ ስፍራ አጸናዋለሁ፤ እርሱም ለአባቱ ቤት የክብር ዙፋን ይሆናል። የአባቱ ቤት ክብር ሁሉ፤ ዘርና ቅርንጫፍ፤ ከጽዋዎች ዕቃ ጀምሮ እስከ መሶብ ዕቃዎች ሁሉ ድረስ ያሉ ታናናሽ ዕቃዎች ሁሉ፤ በእርሱ ላይ ይንጠለጠላሉ። በዚያም ቀን፤ የሰራዊት ጌታ ይላል፤ በጽኑ ስፍራ የተቸነከረው ሚስማር ይነቀላል፤ ይቈረጣልም ይወድቃልም፤ በእርሱም ላይ የነበረው ሸክም ይቋረጣል፤ እግዚአብሔር ተናግሮአልና። ኢሳይያስ 22፡15-22።

በሸብና የተመሰለው ሞኝ ሎዶቅያዊ በተጣለበት ቀን፤ ኤልያቄም የድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን መንግሥት ይሰጠዋል። ክርስቶስ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ቤተ መቅደስ፤ ውድ ጌጦችን ከሸፈነው ቆሻሻ ሲያነጻ፤ በሸብና የተወከሉትን “እንደሚሸፍን” ይገልጣል። የሰማይ መስኮቶች ከመከፈታቸው በፊት ጌጦቹ በቆሻሻ ተሸፍነው ነበር፤ ቆሻሻውም በተጣለ ጊዜ ከዚያ በኋላ በእፍረት ይሸፈናል። የዊልያም ሚሊር ሕልም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ መታተምን ይለያል።

ሣጥኑ የሚልክያስ ጎተራ፤ የጴጥሮስ መንፈሳዊ ቤት፤ እና ጴጥሮስ ሊሠራው የተመኘው የኤልያስ ድንኳን ነው። በአፈር ብሩሽ ያለው ሰው ጌጦችን ወደ ሣጥኑ በሚጥልበት ጊዜ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎችን መታተም ያሳያል። ሚልክያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ በእውነት ወደ እርሱ እንደ ተመለሱ የሚያረጋግጠውን ፈተና ይለያል።

ከዚያም እግዚአብሔርን የፈሩት እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ፤ እግዚአብሔርም አዳመጠ፤ ሰማም፤ እግዚአብሔርን ለሚፈሩትና ስሙን ለሚያስቡት በፊቱ የመታሰቢያ መጽሐፍ ተጻፈ። ሠራዊት ጌታም፡- የእኔ ይሆናሉ፤ ጌጤን በምሰበስብበት በዚያ ቀን፤ ሰውም የሚያገለግለውን የገዛ ልጁን እንደሚራራለት እኔም እራራላቸዋለሁ። ከዚያም ትመለሳላችሁ፤ በጻድቅና በክፉ፤ እግዚአብሔርን በሚያገለግልና በማያገለግለው መካከል ትለዩታላችሁ። ሚልክያስ 3፡16-18።

መመለስ በዚህ ክፍል ውስጥ ቁልፍ ቃል ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ እርሱ እንዲመለሱ ይጠራል፤ ነገር ግን ደግሞ አሥራትና መባዎችን በመመለስ እርሱን እንዲፈትኑት እነዚያን ሕዝብ ይሞግታል፤ እንዲሁም ጻድቃን “የሚመለሱበት” ጊዜ አለ። በዚያም በማድረጋቸው በጠቢብና በሰነፍ መካከል “ይለያሉ።” እግዚአብሔርን የፈሩ፤ በስሙም ላይ ያሰቡ እነዚያ ሰዎች የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ዓላማ የሚሆኑ ናቸው።

መፍራት እግዚአብሔርን የመጀመሪያው ፈተና ነው፤ ስለዚህ ቁጥር አሥራ ስድስት “በዚያን ጊዜ” እግዚአብሔርን የፈሩት ሲል፤ ወደ ትንቢታዊው ትረካ ተመልሶ ያመለክታል።

“ቃላቶቻችሁ በእኔ ላይ ጽኑ ሆነዋል” ይላል እግዚአብሔር። “ነገር ግን እናንተ፤ ‘በአንተ ላይ እንዲህ ያለ ብዙ ምን ተናገርን?’ ትላላችሁ። እናንተ፤ ‘እግዚአብሔርን ማገልገል ከንቱ ነው፤ ትእዛዙንም ጠብቀን፤ በሠራዊት ጌታ ፊትም በሐዘን ተመላልሰን ምን ጥቅም አለን?’ ብላችኋል። አሁንም ትዕቢተኞችን ደስተኞች ብለን እንጠራቸዋለን፤ አዎን፤ ክፉትን የሚሠሩ ከፍ ከፍ ተደርገዋል፤ አዎንም፤ እግዚአብሔርን የሚፈትኑ እንኳ ይድናሉ።” ሚልክያስ 3፡13-15።

ሚልክያስ፡ “አሁንም ትዕቢተኞችን ደስተኞች እንላቸዋለን” ይላል። የኤፍሬም ሰካራሞች “የትዕቢት አክሊል” ተብለው ይጠራሉ፤ ሙሴና ኤልያስ፤ እነርሱን ያስጨነቁአቸው ሁለቱ ነቢያት፤ ሞተዋል ብለው ሲያስቡ ደስ ይላቸዋል። እጅግ ደስ ብሏቸው ነበርና፤ እርስ በርሳቸው ስጦታ ተላላኩ።

እና ሬሳቸው በታላቁቱ ከተማ ጎዳና ላይ ይወድቃል፤ ይህችም ከተማ በመንፈሳዊ ትርጉም ሰዶምና ግብፅ ተብላ ትጠራለች፤ ጌታችንም ደግሞ በዚያ ተሰቅሎአል። ከወገኖችና ከነገዶች ከቋንቋዎችም ከአሕዛብም የሆኑ ሰዎች ሬሳቸውን ሦስት ቀን ተኩል ያያሉ፤ ሬሳቸውም በመቃብር እንዲቀበር አይፈቅዱም። በምድርም ላይ የሚኖሩት በእነርሱ ላይ ደስ ይላቸዋል፤ ሐሴትም ያደርጋሉ፤ እርስ በርሳቸውም ስጦታ ይላላካሉ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሁለቱ ነቢያት በምድር ላይ የሚኖሩትን ያሠቃዩአቸው ነበርና። ራእይ 11፡8-10።

ትዕቢተኞች ከጁላይ 18 ቀን 2020 ጀምሮ እስከ 2023 ድረስ ደስተኞች ናቸው። በጁላይ 18 ቀን 2020 መልእክቱ በ“ጌታ” ላይ “ጠንካራ” ነበር። በጁላይ 18 ቀን 2020 በእግዚአብሔርና በቃሉ ላይ ምንኛ ክፉ እንደ ተናገርን አላስተዋልንም። ተስፋ ቆርጠን፤ “እግዚአብሔርን ማገልገል ከንቱ ነው፤ ትእዛዙንስ ጠብቀን፤ በሰራዊት ጌታም ፊት በንዘን ተመላልሰን ምን ጥቅም አለን?” በሚለው ልቅሶ እንደ ተወከለው ወደ መዘግየት ዘመን ገባን። ይህ ኤርምያስ የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ ሲያብራራ ከሚያቀርበው ልቅሶ ጋር ትይዩ ነው።

በፊደኞች ማህበር አልተቀመጥሁም፤ አልተደሰትሁም፤ እጅህ በላይ ስለነበረች ብቻዬን ተቀመጥሁ፤ ቀጣን ሞልተህብኛልና። ሕመሜ ለምን ዘወትር ነው? ቀስሎስ የማይፈወስ ለምን ነው? ለመፈወስም እምቢ ይላል? በእርግጥ ለእኔ እንደ አታላይ ትሆንብኛለህን? እንደሚጠፋም ውኆች ትሆናለህን? ኤርምያስ 15፡17, 18።

ቃሎቻችን ስለ 2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ትንቢት ጽኑ ነበሩ፤ በዚያንም ጊዜ ምንኛ ክፉ እንደ ዐመፀን አላወቅንም ነበር። በዚያ ተስፋ መቁረጥ ጊዜ የመዘግየቱ ወቅት ተጀምሮ ነበር፤ አንደኛው ክፍል ሲያለቅስ ሌላው ክፍል ደስ ይለው ነበር። በዚያ አውድ ሚልክያስ እንዲህ ይናገራል፡-

እግዚአብሔርን የሚፈሩትም እርስ በርሳቸው ብዙ ጊዜ ተነጋገሩ፤ እግዚአብሔርም አዳመጠ፡ ሰማም፤ እግዚአብሔርን ለሚፈሩትና በስሙ ለሚያስቡት በፊቱ የመታሰቢያ መጽሐፍ ተጻፈ። ሠራዊት ጌታም፡- “እኔ ጌጤን በማከማችበት ቀን የእኔ ይሆናሉ፤ ሰውም የሚያገለግለውን የራሱን ልጅ እንደሚራራለት እኔ ደግሞ እራራላቸዋለሁ” ይላል።

ከዚያም ትመለሳለችሁ፡ በጻድቅና በክፉ፡ እግዚአብሔርን በሚያገለግልና እርሱን በማያገለግል መካከል ትለዩ ዘንድ። ሚልክያስ 3፡16-18።

በ2024 ዓመት፤ የመሠረታዊው ፈተና ምልክት ሆኖ የተወከለው የእግዚአብሔር ፍርሃት መጣ። በዚያ ፈተና ውስጥ ሁለት ክፍሎች ተገለጡ፤ እነዚህንም ሁለት ክፍሎች የሚያቀናጁት ቡድን በሦስት ቀን ተኩል ዘመን ሁሉ በመደበኛ የዙም ስብሰባዎች እርስ በርሳቸው ብዙ ጊዜ ይነጋገሩ ነበር። ጌታም ውይይታቸውን አዳመጠ። እግዚአብሔርን የፈሩት ክፍል በስሙ ላይ አሰቡ፤ ፓልሞኒ፤ የይሁዳ ነገድ አንበሳ፤ አልፋና አሜጋ፤ እውነት፤ ቃል፤ ድንቅ የቋንቋ ሊቅ፤ የማዕዘንና የራስ ድንጋይ፤ በግ፤ ሰማያዊው ሊቀ ካህን፤ ቤተ መቅደስ፤ ዐለት። ወደዚያ መጽሐፍ የገቡት በክብር መንግሥት ዓላማ የሚወክል ዘውድ ላይ እንደ እንቁዎች ሊሆኑ ነው። እርሱም እነዚያን እንቁዎች ሲያዘጋጅ፤ ያን ጊዜ ይመለሳሉ፤ በጻድቅና በክፉ መካከልም ይለያሉ። እንቁዎቹንም በሣጥኑ ውስጥ ሲጥል፤ በዚያን ጊዜ ማን ሞኝ እንደሆነና ማን ጥበበኛ እንደሆነ ይለያል።

ሚልክያስ እንዲህ ይመዝግባል፡-

ወደ እኔ ተመለሱ፡ እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ፤

እናንተ ግን፣ “በምን እንመለስ?” አላችሁ።

አሥራቱን ሁሉ በቤቴ ውስጥ ምግብ እንዲኖር ወደ ጎተራ አምጡ፤ የሠራዊት ጌታም፡- አሁን በዚህ ፈትኑኝ፤ የሰማይንም መስኮቶች ለእናንተ እከፍት ዘንድ፣ የሚቀበላችሁ ስፍራ እስኪያጥር ድረስ በረከትን አፈስስላችሁ እንደሆነ ተመልከቱ።

መጋዘኑ ሬሳ ሣጥኑ ነው፣ አሥራቶቹም ጥበበኛ ደናግል ናቸው። መጋዘኑ በአዲስ የእውነት አወቃቀር ውስጥ የተቀመጠ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ወደዚያ ሬሳ ሣጥን የሚጣሉት ጌቶች ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ጋር የተያያዙ እውነቶች ናቸው። አሥራቶቹ በቤተ መቅደሱ ውስጥ በተወሰነ ክፍል ይጠበቁ ነበር፣ ይህም በነህምያ የማንጻት ሥራ እንደተገለጠው ነው። ሬሳ ሣጥኑና መጋዘኑ፣ ወይም የጴጥሮስ መንፈሳዊ ቤት፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ይወክላሉ፤ ጌቶቹም በልዑል ስውር ስፍራ ከመለኮት ጋር የተባበሩ ሰብአዊ ቤተ መቅደሶችን ይወክላሉ። ሰብአዊ መልእክተኞች ከመለኮታዊው መልእክት ሊለዩ አይችሉም። ጌቶቹ የእግዚአብሔር መልእክተኞችም ናቸው፣ ደግሞም የሚያውጁት መልእክት እነርሱ ራሳቸው ናቸው። መንፈሳዊ ተነሣሽነት መልእክቱንና መልእክተኛውን በአንድነት ብዙ ጊዜ ይለያያል።

እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያኑን፣ በጥንት እስራኤልን እንደጠራት ሁሉ፣ በምድር ላይ እንደ ብርሃን እንድትቆም ጠርቶአታል። በእውነት ኃያል መክፈያ፣ በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ በሦስተኛውም መላእክት መልእክቶች፣ ከአብያተ ክርስቲያናትና ከዓለም ላይቶ፣ ወደ ራሱ ቅዱስ ቅርበት እንዲያመጣቸው አስለይቶአቸዋል። የሕጉን አደራ ተቀባዮች አድርጎአቸዋል፤ ለዚህም ዘመን የሚሆኑትን ታላላቅ የትንቢት እውነቶች ለእነርሱ አደራ ሰጥቶአቸዋል። ለጥንት እስራኤል እንደ ተሰጡት ቅዱሳት ቃላት ሁሉ፣ እነዚህ ለዓለም ሊተላለፉ የሚገባቸው ቅዱስ አደራ ናቸው። የራእይ 14 ሦስቱ መላእክት የእግዚአብሔርን መልእክቶች ብርሃን የሚቀበሉ እና በምድር ርዝመትና ስፋት ሁሉ ማስጠንቀቂያውን ለማሰማት እንደ ወኪሎቹ የሚወጡ ሕዝብን ይወክላሉ። ክርስቶስ ለተከታዮቹ እንዲህ ይናገራል፡- “እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።” ኢየሱስን ለሚቀበል ለእያንዳንዱ ነፍስ የቀራንዮ መስቀል እንዲህ ይናገራል፡- “የነፍስን ዋጋ ተመልከት፤ ‘ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ፣ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ።’” ይህን ሥራ የሚያደናቅፍ ምንም ነገር እንዲፈቀድ የለበትም። ለዘመኑ ከሁሉ የላቀ አስፈላጊ ሥራ ይህ ነው፤ እስከ ዘላለምም የሚደርስ ስፋት ያለው መሆን አለበት። ኢየሱስ ለሰዎች ነፍሳት ስለ መቤዥታቸው ባቀረበው መሥዋዕት የገለጠው ፍቅር፣ ተከታዮቹን ሁሉ ያነሣሣቸዋል።” Testimonies, volume 5, 455.

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን ጽንሰ-ሐሳቦች በአንድነት ማጣመር እንጀምራለን።

“በሕይወቴ የመጨረሻዎቹ ሃምሳ ዓመታት ውስጥ፣ ልምምድ ለማግኘት ውድ ዕድሎች አግኝቻለሁ። በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ እና በሦስተኛው የመላእክት መልእክቶች ልምምድ አግኝቻለሁ። መላእክቱ በሰማይ መካከል እየበረሩ ለዓለም የማስጠንቀቂያ መልእክት እየሰበኩ፣ በዚህም ምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት የሚኖሩትን ሕዝቦች በቀጥታ የሚመለከት ተጽእኖ እንዳለው ተወክለዋል። የእነዚህን መላእክት ድምፅ ማንም አይሰማም፤ ምክንያቱም እነርሱ ከሰማይ አጽናፈ ዓለም ጋር በስምምነት እየሠሩ ያሉትን የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚወክሉ ምልክት ናቸውና። በእግዚአብሔር መንፈስ የተበሩ እና በእውነት የተቀደሱ ወንዶችና ሴቶች፣ ሦስቱን መልእክቶች በቅደም ተከተላቸው ያውጃሉ።”

«በዚህ ጥልቅ ቅዱስ ሥራ ውስጥ ራሴን አካፍሎአለሁ። የእኔ ክርስቲያናዊ ልምምድ ከሞላ ጎደል ከእርሱ ጋር ተጣመረች። አሁን በሕይወት ያሉ ከእኔ ራሴ ጋር ተመሳሳይ ልምምድ ያላቸው አሉ። ለዚህ ዘመን እየተገለጠ ያለውን እውነት ተገንዝበዋል፤ ከታላቁ መሪ፣ ከእግዚአብሔር ሠራዊት አለቃ ጋር እርምጃቸውን አስተካክለው ተጓዙ።»

“በመልእክቶቹ አዋጅ ውስጥ የትንቢት ሁሉ ዝርዝር ተፈጽሞአል። በእነዚህ መልእክቶች አዋጅ ውስጥ ክፍል ለመውሰድ መብት የተሰጣቸው ሰዎች ለእነርሱ ከሁሉ የሚበልጥ ዋጋ ያለውን ልምድ አግኝተዋል፤ እናም አሁን በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች አደጋዎች መካከል ሳለን፣ ‘እነሆ ክርስቶስ በዚህ ነው፤’ ‘እነሆ እውነት በዚህ ናት፤’ ሲሉ ድምፆች ከየአቅጣጫው በሚሰሙበት ጊዜ፣ ሳለ የብዙዎች ሸክም ከአብያተ ክርስቲያናትና ከዓለም ለየን በዓለም ውስጥ እንደ ተለየ ሕዝብ እንድንቆም የመራንን የእምነታችን መሠረት ለማናወጥ ሲሆን፣ እንደ ዮሐንስ ምስክርነታችን እንዲህ ይሆናል፡-”

“ከመጀመሪያው የነበረውን፣ የሰማነውን፣ በዓይኖቻችን ያየነውን፣ ተመልክተንም እጆቻችን የዳሰሱትን ስለ ሕይወት ቃል፤ ... እኛም ያየነውንና የሰማነውን ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ ለእናንተ እንናገራለን።”

“ከሕይወት ቃል የተነሣ በዓይኖቼ ያየሁትን፣ በጆሮዬ የሰማሁትን፣ እጆቼም የዳሰሱትን እመሰክራለሁ። ይህም ምስክርነት ከአብና ከወልድ መሆኑን አውቃለሁ። የእውነት አቀራረብ ከመንፈስ ቅዱስ ኃይል ጋር እንደተጓዘ አይተናል እናም እንመሰክራለን፤ በብዕርና በድምፅ በማስጠንቀቅ፣ መልእክቶቹንም በቅደም ተከተላቸው በመስጠት። ይህን ሥራ መካድ መንፈስ ቅዱስን መካድ ይሆናል፤ ከእምነትም ከራቁ ሰዎች ጋር፣ ለሚያስቱ መናፍስት ትኩረት ከሚሰጡት ወገን ውስጥ ያኖረናል።”

“ጠላት በቀድሞ መልእክቶች ውስጥ ባሉ የእምነታችን ምሰሶዎች ላይ ያላቸውን እምነት ከአማኞች ልብ ለመንቀል፣ እነዚህም በዘላለማዊ እውነት ከፍ ባለ መድረክ ላይ ያቆሙንና ለሥራው መሠረትና ባህርይ የሰጡት ስለሆኑ፣ ሁሉንም በሥራ ላይ ያውላል። የእስራኤል ጌታ አምላክ ሕዝቡን መርቶአል፤ ከሰማይ ምንጭ የወጣ እውነትንም ለእነርሱ ገልጦአል። ድምፁ ተሰምቶአል፣ አሁንም እየተሰማ ነው፤ እንዲህም ሲል፡- ከኃይል ወደ ኃይል፣ ከጸጋ ወደ ጸጋ፣ ከክብር ወደ ክብር ተራመዱ። ሥራው እየበረታታና እየሰፋ ነው፣ ምክንያቱም የእስራኤል ጌታ አምላክ የሕዝቡ መከላከያ ነው።”

“እውነትን በሐሳብ ደረጃ ብቻ እንደሚይዙ፣ ማለትም እንደ ሆነ በጣት ጫፋቸው ብቻ የሚዳስሱ፣ መርሆቻችንም ወደ ነፍስ ውስጣዊ መቅደስ ያላስገቡ፣ ነገር ግን ሕያው እውነትን በውጫዊ አደባባይ ያቆዩ ሰዎች፣ ይህን ሕዝብ ያደረጋቸውን እና በዓለም ውስጥ ቅን፣ ጽኑ፣ ሚስጦናዊ ሠራተኞች እንዲሆኑ ያቆመላቸውን ያለፈው ታሪካቸው ውስጥ ምንም የተቀደሰ ነገር አያዩም።”

“ለዚህ ዘመን ያለው እውነት ክቡር ነው፤ ነገር ግን ልባቸው በዐለቱ በክርስቶስ ኢየሱስ ላይ ተወድቆ ያልተሰበረ ሰዎች እውነት ምን እንደሆነ አያዩም አያስተውሉምም። ለሐሳባቸው ደስ የሚያሰኘውን ይቀበላሉ፣ የተመሠረተውንም መሠረት ሳይሆን ሌላ መሠረት መሥራት ይጀምራሉ። የራሳቸውን ከንቱ ትምክህትና ክብር ያባብሳሉ፣ የእምነታችንን ምሰሶዎች ለማንሣትና በራሳቸው በሠሩአቸው ምሰሶዎች ለመተካት እንደሚችሉ እያሰቡ።”

“ይህ ጊዜ እስከሚቆይ ድረስ እንዲሁ ይቀጥላል። መጽሐፍ ቅዱስን በቅርብ እና በጥልቅ ያጠና ማንኛውም ሰው፣ በዚህ የምድር ታሪክ የመጨረሻ ትዕይንቶች ውስጥ የሚኖሩት ሰዎች ያሉበትን ክቡርና አሳሳቢ አቋም ያያል እና ያስተውላል። የራሳቸውን አቅም ማነስና ድካም ያስተውላሉ፣ እናም የመጀመሪያ ተግባራቸው አምላካዊነትን የሚመስል ቅርጽ ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ሕያው ግንኙነት እንዲኖራቸው ማድረግ ይሆናል። ክርስቶስ በውስጣቸው እስኪቀረጽ ድረስ፣ የክብር ተስፋ ሆኖ፣ ለመዝናናት አይደፍሩም። ራስ ይሞታል፤ ትዕቢት ከነፍስ ትወገዳለች፤ እነርሱም የክርስቶስን የዋህነትና ለስላሳነት ይኖራቸዋል።” Notebook Leaflets, 60, 61.